RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

11. maj 2005 *

I sag T-390/03,

CM Capital Markets Holding SA, Madrid (Spanien), først ved avocats N. Moya Fernández og J. Calderón Chavero, derefter ved avocats Calderón Chavero og T. Villate Consonni,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved O. Montalto og I. de Medrano Caballero, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: spansk.

den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var:

Caja de Ahorros de Murcia, Murcia (Spanien),

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. september 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 244/2003-1) vedrørende en indsigelsessag mellem CM Capital Markets Holding SA og Caja de Ahorros de Murcia,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne V. Tiili og O. Czúcz,

justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 24. november 2003,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 2. april 2004,

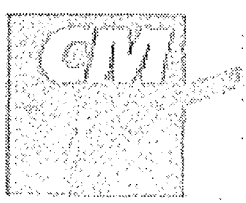
og efter retsmødet den 28. oktober 2004,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

1 Den 7. december 1999 ansøgte Caja de Ahorros de Murcia (herefter »ansøgeren«) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«) om registrering af et figurtegn i form af et billede af en rød firkant, som er påført en gul streg, og som indeholder bogstaverne »C« og »M« skrevet med hvidt, som EF-varemærke. Figurmærket ser ud på følgende måde:

2 Ansøgningen er blevet indgivet for varer og tjenesteydelser i klasse 1-42 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.

3 Ansøgningen blev offentliggjort i *EF-Varemærketidende* nr. 84/2000 den 23. oktober 2000.

4 Den 23. januar 2001 rejste CM Capital Markets Holding SA indsigelse mod det ansøgte varemærke, idet selskabet støttede sig på de spanske registreringer nr. 2 000 040, 2 000 041, 2 000 042 og 2 000 043 — der betegner tjenesteydelser i klasse 35, 36, 38 og 42 — af det nedenfor gengivne figurmærke (herefter »det ældre varemærke«):

5 Indsigelsen var støttet på alle de tjenesteydelser, der er beskyttet af det ældre varemærke, og blev rejst mod en del af de varer og tjenesteydelser, der var omfattet af EF-varemærkeansøgningen. Der blev henvist til grundene i artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 40/94.

6 Ved afgørelse af 27. januar 2003 gav Indsigelsesafdelingen delvist medhold i indsigelsen for de tjenesteydelser, der blev anset for at være af samme eller lignende art, nemlig tjenesteydelserne »bistand ved forretningsledelse; forretningsadministration; bistand ved varetagelse af kontoropgaver« i klasse 35, »forsikringsvirksomhed; finansiel virksomhed; valutarisk virksomhed; bankforretninger; ejendomsmæglervirksomhed« i klasse 36, »telekommunikationsvirksomhed« i klasse 38 og »juridisk bistand; videnskabelig og industriel forskning« i klasse 42. Indsigelsesafdelingen begrundede afgørelsen med, at der i den spanske kundekreds' bevidsthed var en risiko for forveksling for så vidt angik disse tjenesteydelser.

7 Den 25. marts 2003 indgav ansøgeren en klage over Indsigelsesafdelingens afgørelse.

8 Ved afgørelse af 17. september 2003 (herefter »den anfægtede afgørelse«) tog Første Appelkammer klagen til følge og annullerede Indsigelsesafdelingens afgørelse. Appelkammeret fastslog, at der ikke var lighed mellem de omhandlede tegn, og afviste følgelig, at der bestod en risiko for forveksling.

Parternes påstande

9 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Som følge heraf gives fuldstændig medhold i indsigelsen.

— Det pålægges Harmoniseringskontorets Indsigelsesafdeling at give afslag på registrering af det omhandlede varemærke.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

10 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

11 Under retsmødet frafaldt sagsøgeren sin anden påstand om, at der skulle gives fuldstændig medhold i indsigelsen.

Retlige bemærkninger

Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerens påstande kan antages til realitetsbehandling

12 Med sin tredje påstand har sagsøgeren anmodet Retten om at pålægge Harmoniseringskontorets Indsigelsesafdeling at give afslag på registrering af det omhandlede varemærke. Sagsøgeren har således i det væsentlige anmodet om, at der gives Harmoniseringskontoret et pålæg om at afslå registrering af det ansøgte varemærke for de omhandlede varer og tjenesteydelser.

13 I den forbindelse skal der henvises til, at i forbindelse med en sag, der er anlagt for Fællesskabets retsinstanser til prøvelse af en afgørelse fra et appelkammer ved Harmoniseringskontoret, skal kontoret i overensstemmelse med artikel 63, stk. 6, i forordning nr. 40/94 træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af afgørelsen. Det tilkommer derfor ikke Retten at give Harmoniseringskontoret pålæg.

Det påhviler kontoret at drage konsekvenserne af Rettens doms konklusion og præmisser. Sagsøgerens påstand om, at Retten skal pålægge Harmoniseringskontorets Indsigelsesafdeling at give afslag på registrering af det omhandlede varemærke, må følgelig afvises (Rettens dom af 31.1.2001, sag T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mod KHIM (Giroform), Sml. II, s. 433, præmis 33, af 23.10.2002, sag T-388/00, Institut für Lernsysteme mod KHIM — Educational Services (ELS), Sml. II, s. 4301, præmis 19, og af 27.2.2002, sag T-34/00, Eurocool Logistik mod KHIM (EUROCOOL), Sml. II, s. 683, præmis 12).

Realiteten

14 Sagsøgeren har gjort et enkelt anbringende gældende om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Parternes argumenter

15 Sagsøgeren er af den opfattelse, at appelkammeret har foretaget en fejlagtig bedømmelse af risikoen for forveksling mellem de varemærker, der er genstand for sagen.

16 Sagsøgeren har anført, at appelkammerets bedømmelse vedrørende forskellene mellem varemærkerne er fejlagtig. Selv om det er korrekt, at det ældre varemærke er sammensat af bestanddelen »CM« samt udtrykket »capital markets«, skal sidstnævnte udtryk imidlertid ikke tages i betragtning, eftersom der er tale om et artsbestemt udtryk for de tjenesteydelser, der er beskyttet af det ældre varemærke.

17 Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at det ansøgte varemærke gengiver den mest karakteristiske del af det ældre varemærke, hvilket skaber en risiko for forveksling, navnlig når den reklame, der gøres for de omhandlede tjenesteydelser, har en fonetisk karakter, idet den skrift og de farver, som de nævnte varemærker er sammensat af, i et sådant tilfælde er uden betydning.

18 Sagsøgeren har understreget vigtigheden af det fonetiske element og dets overvægt i forhold til varemærkets visuelle element på grund af den betydning, som den mundtlige videreformidling af varemærker har i handelen gennem reklamer og gennem forbrugerne ved anskaffelse. Der kan ikke bortses fra den betydelige lighed mellem de omtvistede varemærkers fonetiske element.

19 Sagsøgeren har bestridt den betydning, som appelkammeret har tillagt de omtvistede varemærkers farver og skrivemåde, der alene er et underordnet element i forhold til den omstændighed, at varemærkerne er fælles om bestanddelen »CM« og har et identisk eller meget lignende anvendelsesområde, hvilket er afgørende med hensyn til det samlede syn, forbrugeren har på de omhandlede varemærker, og er egnet til at skabe en risiko for forveksling.

20 Sagsøgeren har henvist til en tidligere afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret i sag R 223/2001-4 den 4. september 2002, hvori Fjerde Appelkammer fandt, at det ældre varemærke og varemærket »CM 1824« var uforenelige, da »CM« var den fremherskende bestanddel i de to varemærker på trods af deres forskellige skrivemåde og fremtræden, og selv om bestanddelen »CM« var ledsaget af andre bestanddele. Appelkammeret henviste i denne afgørelse til, at udtrykket »capital markets« fandt anvendelse på alle de tjenesteydelser, som det ældre varemærke beskyttede, og at udtrykket ikke af forbrugerne ville blive opfattet som en integreret del af det ældre varemærke. Appelkammeret fandt derfor, at registreringen af den nye ansøgning ville fremkalde en risiko for forveksling.

21 Ved anvendelsen af de kriterier, der er anført i denne afgørelse, på den foreliggende sag er det ifølge sagsøgeren relevant at understrege den fonetiske identitet for så vidt angår den fremherskende bestanddel »CM« og identiteten mellem de omtvistede varemærkers anvendelsesområde, hvilket bekræfter, at der består en risiko for, at der antages at være en forbindelse mellem varemærkerne, og at der er en risiko for forveksling mellem dem.

22 Harmoniseringskontoret har anført, at appelkammeret hverken har begået nogen faktisk eller retlig fejl, og at det har anvendt lovgivningen og den fællesskabsretlige retspraksis korrekt ved at konkludere, at de omhandlede tegn hverken var identiske eller lignede hinanden, og at der følgelig ikke var en risiko for forveksling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Rettens bemærkninger

23 Det bestemmes i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, at hvis indehaveren af et ældre varemærke rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering, når der i offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor det ældre varemærke er beskyttet, er risiko for forveksling, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne, som omfattes af de to varemærker, er af samme eller lignende art.

24 Det fremgår af artikel 8, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning nr. 40/94, at der ved ældre varemærker forstås varemærker, som er registreret i en medlemsstat, og hvis ansøgningsdato ligger før datoen for EF-varemærkeansøgningen.

25 I den foreliggende sag er det ældre varemærke, som indsigelsen er støttet på, beskyttet i Spanien. Følgelig skal der for at afgøre, om der er en eventuel risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, tages hensyn til opfattelsen hos den relevante kundekreds i Spanien.

26 Retten tilslutter sig i denne forbindelse appelkammerets definition af den tilsigtede kundekreds. Appelkammeret fandt med rette, at de tjenesteydelser, der er omfattet af de varemærker, som den foreliggende tvist vedrører, henvender sig til et specialiseret udvalg af personer, herunder dels fagfolk, dels personer, der har behov for professionel rådgivning om finansielle, juridiske eller handelsmæssige emner, som bl.a. bankkunder og klienter hos advokatfirmaer. Der er følgelig tale om en profil af brugere, der er tilstrækkeligt specialiserede eller oplyste. Det bemærkes desuden, at sagsøgeren ikke har bestridt denne definition.

27 Det må følgelig antages, at risikoen for forveksling skal bedømmes i forhold til en meget opmærksom og velunderrettet spansk forbruger.

28 Risikoen for forveksling er ifølge fast retspraksis risikoen for, at det i kundekredsen kan antages, at de pågældende varer eller tjenesteydelser hidrører fra den samme virksomhed eller i givet fald fra økonomisk forbundne virksomheder.

29 Ifølge samme retspraksis skal der foretages en helhedsvurdering af risikoen for forveksling i henhold til den opfattelse, som den relevante kundekreds har af de pågældende tegn og de omhandlede varer eller tjenesteydelser. Der skal herved tages hensyn til alle relevante faktorer i sagen, navnlig at ligheden mellem tegnene og ligheden mellem de pågældende varer og tjenesteydelser er indbyrdes afhængige (jf. Rettens dom af 9.7.2003, sag T-162/01, Laboratorios RTB mod KHIM — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Sml. II, s. 2821, præmis 31-33 og den deri nævnte retspraksis).

30 Det skal først påpeges, at det er ubestridt, at de tjenesteydelser, der er omfattet af de omhandlede varemærker, er af samme art.

31 Under disse omstændigheder afhænger sagens udfald af graden af lighed mellem de omhandlede tegn. Det skal derfor dernæst efterprøves, om graden af lighed mellem de omhandlede tegn er tilstrækkelig stor til, at det må antages, at der er en risiko for forveksling mellem varemærkerne.

32 Som det fremgår af fast retspraksis, skal helhedsvurderingen af risikoen for forveksling for så vidt angår de omtvistede tegns visuelle, lydlige eller begrebsmæssige lighed være baseret på helhedsindtrykket af tegnene, idet der bl.a. skal tages hensyn til de bestanddele, der har særpræg eller dominans (jf. Rettens dom af 14.10.2003, sag T-292/01, Phillips-Van Heusen mod KHIM — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Sml. II, s. 4335, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

33 Der skal derfor foretages en sammenligning af de i den foreliggende sag omtvistede tegn på det visuelle, fonetiske og begrebsmæssige plan.

34 Hvad for det første angår den visuelle sammenligning af de omtvistede varemærker skal der henvises til, at appelkammeret anførte, at tegnet i det ældre varemærke var sammensat af to bestanddele, for det første udtrykket »capital markets«, der er skrevet med almindelige sorte bogstaver, og for det andet bogstaverne »C« og »M«, der er anbragt oven på hinanden, mens det ansøgte varemærke alene var sammensat af bogstaverne »C« og »M« skrevet med hvide standardtyper i en rød firkant, som er påført en gul streg. Appelkammeret konstaterede desuden i den anfægtede afgørelse, at bogstaverne »C« og »M« i det ansøgte varemærke ikke var anbragt oven på hinanden, men side om side, at de indgik i en firkant med en stærk farve, og at de var hvide, mens bogstaverne var sorte i det ældre varemærke. Ifølge appelkammeret er det visuelle indtryk af de to varemærker fuldstændig forskelligt, og denne forskel fremhæves yderligere af tilstedeværelsen af udtrykket »capital markets« i det ældre varemærke.

35 Det bemærkes indledningsvis, at de figurative elementer, som det ansøgte varemærke søger registreret, udgør en særlig grafisk helhed, der er forskellig fra den helhed, det ældre varemærke skaber. Som appelkammeret med rette har påpeget, er bogstaverne »C« og »M« således ikke anbragt oven på hinanden, men side om side, og indgår i en firkant med en stærk farve. Desuden er bogstaverne hvide, mens bogstaverne er sorte i det ældre varemærke.

36 Desuden er udtrykket »capital markets« vigtigt i den visuelle opfattelse af det ældre varemærke, fordi det står som det første og på den mest fremtrædende plads. Som følge heraf bliver udtrykket opfattet umiddelbart.

37 Vigtigheden af udtrykket »capital markets« svækkes ganske vist af det forhold, at udtrykket har en betydning, der er egnet til at fremkalde associationer til de tjenesteydelser, der er beskyttet af det ældre varemærke. Den fremherskende bestanddel i de to varemærker er således den fælles bestanddel »CM« på trods af den forskellige skrivemåde og fremtræden heraf. Den reducerede vigtighed af udtrykket »capital markets« kan følgelig medføre, at der opstår en vis visuel lighed mellem de omhandlede varemærker.

38 Denne visuelle lighed har imidlertid alene en underordnet betydning. Bestanddelen »CM« fremtræder således i hvert af tegnene i en forskellig sammensætning med fuldstændig forskellige farver og skrifttyper.

39 Det følger af disse betragtninger, at de to varemærker — selv om de har den fælles bestanddel »CM« — frembyder betydelige visuelle forskelle. I den samlede visuelle opfattelse af de omhandlede tegn medfører tilstedeværelsen af særlige bestanddele i hvert tegn derfor, at helhedsindtrykket af hvert af tegnene er forskelligt.

40 Som appelkammeret med rette har fastslået, ligner de omhandlede tegn — når de betragtes i deres helhed — følgelig ikke hinanden visuelt set.

41 Hvad for det andet angår den fonetiske sammenligning bemærkes først, at sagsøgeren har understreget vigtigheden af det fonetiske element og dets overvægt i forhold til det visuelle element for så vidt angår brugen af varemærker på markedet og i reklamer. Sagsøgeren har anført, at der ikke kan bortses fra den betydelige lighed mellem de omtvistede varemærkers fonetiske element.

42 Dernæst må det konstateres, at appelkammeret ikke på det fonetiske plan har foretaget en konkret sammenligning af de pågældende tegn.

43 Det skal herved generelt bemærkes, at to varemærker ligner hinanden, såfremt der efter opfattelsen i den relevante kundekreds foreligger en i det mindste delvis lighed mellem dem i en eller flere relevante henseender (Rettens dom af 23.10.2002, sag T-6/01, Matratzen Concord mod KHIM — Hukla Germany (MATRATZEN), Sml. II, s. 4335, præmis 30, og af 25.11.2003, sag T-286/02, Oriental Kitchen mod KHIM — Mou Dybfrost (KIAP MOU), Sml. II, s. 4953, præmis 38).

44 Det bemærkes, at bestanddelen »CM« i den foreliggende sag både udgør det ansøgte varemærkes ordbestanddel og en af de ordbestanddele, som det ældre varemærke er sammensat af. Det ansøgte varemærke må herefter i fonetisk henseende anses for identisk med en af de bestanddele, der indgår i det ældre varemærke. Denne konstatering er ifølge retspraksis dog ikke i sig selv tilstrækkelig til, at det må antages, at de omhandlede varemærker ligner hinanden, når de hver især betragtes i deres helhed (MATRATZEN-dommen, præmis 31).

45 Som der allerede er blevet henvist til, skal vurderingen af ligheden mellem to varemærker således være baseret på helhedsindtrykket af dem, idet der bl.a. skal tages hensyn til de bestanddele, der har særpræg eller dominans (jf. analogt Domstolens dom af 11.11.1997, sag C-251/95, SABEL, Sml. I, s. 6191, præmis 23, og af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 25).

46 Ifølge retspraksis kan et sammensat varemærke ikke anses for at være analogt med et andet varemærke, der ligner eller er identisk med en af bestanddelene af det sammensatte varemærke, medmindre denne bestanddel udgør det dominerende element i det helhedsindtryk, som det sammensatte varemærke fremkalder. Dette er tilfældet, når denne bestanddel i sig selv kan præge det billede af dette varemærke, som den relevante kundekreds har i erindringen, således at alle varemærkets andre bestanddele er uden betydning i helhedsindtrykket af varemærket (MATRATZEN-dommen, præmis 33).

47 Det er præciseret i retspraksis, at denne opfattelse ikke indebærer, at der alene tages hensyn til en del af et sammensat varemærke, og at denne del sammenlignes med et andet varemærke. Sammenligningen skal tværtimod foretages ved at undersøge de pågældende varemærker, hvorved hvert betragtes i sin helhed. Dette udelukker imidlertid ikke, at det helhedsindtryk, som et sammensat varemærke har fremkaldt i erindringen hos den relevante kundekreds, under visse omstændigheder kan være domineret af en eller flere af varemærkets bestanddele (MATRATZEN-dommen, præmis 34).

48 Desuden skal der henvises til, at den tilsigtede kundekreds i almindelighed ikke opfatter et beskrivende element, der udgør en del af et sammensat varemærke, som den særprægede og dominerende bestanddel i det helhedsindtryk, som varemærket fremkalder (jf. i denne retning Rettens dom af 3.7.2003, sag T-129/01, Alejandro mod KHIM — Anheuser-Busch (BUDMEN), Sml. II, s. 2251, præmis 53, og af 6.7.2004, sag T-117/02, Grupo El Prado Cervera mod KHIM — Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT), Sml. II, s. 2073, præmis 51).

49 I det konkrete tilfælde må det konstateres, at udtrykket »capital markets« har en betydning, der er egnet til at fremkalde associationer til de tjenesteydelser, der er omfattet af det ældre varemærke. Den dominerende bestanddel i dette varemærke er følgelig bestanddelen »CM«.

50 Da det ansøgte varemærke på det fonetiske plan er identisk med det ældre varemærkes dominerende bestanddel, er der en fonetisk lighed mellem de omhandlede tegn.

51 Det bemærkes, at de omhandlede varemærker — som Harmoniseringskontoret har gjort gældende — ganske vist frembyder visse fonetiske forskelle. For det første er det ældre varemærke i den spanske udtale heraf således sammensat af fem stavelser (»ca-pi-tal-mar-kets«) og to fonemer (»ce-eme«), mens det ansøgte varemærke kun indeholder to fonemer (»ce-eme«). For det andet fremkalder det ældre varemærkes fem indledende stavelser (»ca-pi-tal-mar-kets«) en lyd, der er meget forskellig fra den, der fremkaldes af de fonemer, som det ansøgte varemærke er sammensat af.

52 Imidlertid må det konstateres, at disse forskelle skyldes, at det ældre varemærke udgør en helhed, der er skabt ved bestanddelen »CM« og udtrykket »capital markets«. I den forbindelse henvises endnu engang til, at udtrykket »capital markets« har en betydning, der er egnet til at fremkalde associationer til de tjenesteydelser, der er omfattet af det ældre varemærke, og at udtrykkets vigtighed følgelig bliver reduceret.

53 Det følger af disse betragtninger, at de omhandlede tegn, når de betragtes i deres helhed, har en vis fonetisk lighed.

54 Hvad for det tredje angår den begrebsmæssige sammenligning af de omhandlede tegn skal det påpeges, at sagsøgeren har gjort gældende, at udtrykket »capital markets« i det ældre varemærke ikke skal tages i betragtning, eftersom der er tale om et artsbestemt udtryk for de tjenesteydelser, der er beskyttet af dette varemærke.

55 I den anfægtede afgørelse har appelkammeret ikke foretaget en sammenligning af de omhandlede tegn ud fra en semantisk synsvinkel. I forbindelse med bedømmelsen af det ældre varemærkes fornødne særpræg anførte appelkammeret dog, at der ikke var grund til at se bort fra udtrykket »capital markets«, der ikke alene har til formål at henvise til den sektor, hvor selskabet driver virksomhed, men også — sammen med bestanddelen »CM« — at bidrage til at identificere den handelsmæssige oprindelse af de leverede tjenesteydelser, således at en forbruger vil bestemme, omtale og huske det ældre varemærke under betegnelsen »capital markets CM« og ikke blot ved hjælp af bestanddelen »CM«.

56 I denne henseende er der grund til først at fremhæve den omstændighed, at det ældre varemærkes dominerende bestanddel er bestanddelen »CM«, eftersom »capital markets« er et udtryk, der er egnet til at fremkalde associationer til de tjenesteydelser, der er beskyttet af varemærket.

57 På trods af det forhold, at udtrykket »capital markets« ikke i den foreliggende sag kan anses for at være en dominerende bestanddel i det ældre varemærke, må det imidlertid konstateres — som Harmoniseringskontoret har gjort det — at dette udtryk kan være en relevant bestanddel med henblik på den begrebsmæssige vurdering af de omhandlede varemærker.

58 For det første skal det således påpeges, at hvis den berørte kundekreds kender betydningen af udtrykket »capital markets«, vil de omhandlede varemærker således

fremstå forskellige for den på det begrebsmæssige plan, og såfremt kundekredsen ikke kender betydningen, vil den heller ikke opfatte det begrebsmæssige sammenfald mellem varemærkerne, eftersom ingen af dem vil give mening for kundekredsen.

59 For det andet bemærkes, at da det ældre varemærkes dominerende bestanddel — dvs. bestanddelen »CM« — ikke i sig selv har nogen semantisk værdi, følger det heraf, at vigtigheden af udtrykket »capital markets« trods dets beskrivende karakter i forhold til de tjenesteydelser, der er omfattet af varemærket, ud fra et begrebsmæssigt synspunkt bliver forøget. I denne forbindelse skal det, som Harmoniseringskontoret har anført, påpeges, at udtrykket »capital markets« — idet det henviser til kapitalmarkedet på engelsk — er egnet til at blive forbundet med den bestanddel, som er knyttet til udtrykket, nemlig »CM«, af den berørte kundekreds. Udtrykket »capital markets« kan således give bestanddelen »CM« en semantisk værdi ved at knytte tanken om finansmarkedet til det. Derimod har det ansøgte varemærkes bestanddel »CM« i princippet ikke nogen betydning i sig selv.

60 For det tredje skal det tilføjes, at det ikke fuldstændigt kan udelukkes, at den tilsigtede kundekreds er i stand til at fastslå en begrebsmæssig forbindelse mellem det ansøgte varemærke og det selskab, der leverer de tjenesteydelser, der er omfattet af dette varemærke, idet »CM« er forkortelsen for ansøgerens firmanavn, la Caja de Ahorros de Murcia. I denne forbindelse skal der tages hensyn til, at den relevante kundekreds i det foreliggende tilfælde er sammensat af et specialiseret udvalg af personer, dvs. en meget opmærksom og velunderrettet kundekreds.

61 Det følger af disse betragtninger, at de omhandlede tegn ikke ligner hinanden begrebsmæssigt set.

62 Da den visuelle, fonetiske og begrebsmæssige sammenligning af de i sagen omtvistede tegn er blevet foretaget, skal det desuden bemærkes, at det følger af Domstolens praksis, at det ældre varemærkes særpræg, der er forbundet med de

kvaliteter, som er indbygget i varemærket, eller med varemærkets renommé, skal tages i betragtning ved bedømmelsen af, om ligheden mellem varerne eller tjenesteydelserne, der er omfattet af de to varemærker, i givet fald er tilstrækkelig til at fremkalde en risiko for forveksling (jf. analogt Domstolens dom af 29.9.1998, sag C-39/97, Canon, Sml. I, s. 5507, præmis 18 og 24, og Lloyd Schuhfabrik Meyer-dommen, præmis 20). Domstolen har desuden fastslået, at da der er større risiko for forveksling, jo stærkere det ældre varemærkes særpræg er (jf. analogt SABEL-dommen, præmis 24), tilkommer der de varemærker, som har et stærkt særpræg, enten i sig selv, eller fordi de er kendt på markedet, en videre beskyttelse end de varemærker, hvis særpræg er mindre (jf. analogt Canon-dommen, præmis 18, og Lloyd Schuhfabrik Meyer-dommen, præmis 20).

63 I denne henseende bemærkes, at sagsøgeren ikke har bestridt de bedømmelser, der i den anfægtede afgørelse er foretaget af appelkammeret vedrørende det ældre varemærkes særpræg. Der henvises herved til, at appelkammeret har anført, at det tilsluttede sig ansøgerens vurdering, hvorefter det ældre varemærke havde et begrænset særpræg.

64 Det må følgelig antages, at det ældre varemærke ikke har et stærkt særpræg.

65 I forbindelse med helhedsvurderingen af risikoen for forveksling skal der derfor — som det fremgår af de ovennævnte betragtninger — tages hensyn til, at risikoen for forveksling skal bedømmes i forhold til en meget opmærksom og velunderrettet spansk forbruger, at de tjenesteydelser, der er omfattet af de omhandlede varemærker, er af samme art, at de omhandlede tegn hverken visuelt eller begrebsmæssigt set ligner hinanden, men at der er en vis fonetisk lighed mellem dem, og endelig, at det ældre varemærke ikke har et stærkt særpræg.

66 I betragtning af alle disse omstændigheder bemærkes, at graden af lighed mellem de omhandlede varemærker ikke er tilstrækkelig stor til at kunne antage, at der en risiko for forveksling mellem dem. Uden at der er behov for at efterprøve sagsøgerens argument om varemærkets fonetiske elements overvægt i forhold til det visuelle element, er det således tilstrækkeligt at bemærke, at de visuelle og begrebsmæssige forskelle mellem de omhandlede tegn under alle omstændigheder er af en sådan karakter i det foreliggende tilfælde, at de ophæver virkningen af den fonetiske lighed, der er omtalt ovenfor.

67 Denne konklusion bekræftes ved det forhold, at den relevante kundekreds i høj grad er specialiseret på området for de omhandlede tjenesteydelser, og følgelig må antages at udvise en høj grad af opmærksomhed ved valget af disse tjenesteydelser.

68 Hvad endelig angår den påståede divergerende afgørelsespraksis ved Harmoniseringskontoret bemærkes, at lovligheden af appelkamrenes afgørelser udelukkende kan bedømmes på grundlag af forordning nr. 40/94, som denne fortolkes af Fællesskabets retsinstanser, og ikke på grundlag af Harmoniseringskontorets tidligere afgørelsespraksis (jf. CHUFAFIT-dommen, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis). Argumentet om en eventuel uoverensstemmelse mellem den anfægtede afgørelse og afgørelsen truffet af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 223/2001-4 er følgelig irrelevant og kan ikke tiltrædes.

69 På denne baggrund er det med rette, at appelkammeret har fastslået, at der ikke var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

70 Det følger heraf, at Harmoniseringskontoret må frifindes.

Sagens omkostninger

71 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling)

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Jaeger Tiili Czúcz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. maj 2005.

H. Jung M. Jaeger

Justitssekretær Afdelingsformand